

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn aurora Q[esti]o. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

De quonibus super euāge.

fasti: ly de^o supponere p̄r p̄ hypostasi ha
bere hūanā z diuinā naturā. Et t̄do q̄c
d̄d̄ p̄uēit diuine nature z hūane: illi p̄so
ne p̄r attribuit: siue fm q̄ p̄ ea sup̄pōit no
mē scās diuā naturā siue fm q̄ p̄ ea sup
ponit nomē scās naturā hūanā. Cōcepti
at̄ z nati p̄sone attribuit z hypostasi s̄z
illā naturā i q̄ p̄cipit z nascit. Cū igit̄
īp̄o p̄ncipio p̄ceptiōis fuerit nata hūa
na assūpta a p̄sona diuina: p̄ns ē q̄ p̄e pos
sit dici deū esse p̄ceptū z natū de p̄gie.
Hec ille formalr. S̄z p̄dicta p̄rio.
Nā Damasc. d̄t i. l̄ij. li. C̄ristothecō. i.
chr̄i matrē p̄ginē n̄ dicim^o. Sol. Nō ne
gat eā Damasc. eē matrē chr̄i. s̄z d̄t q̄ n̄ di
cim^o c̄ristothecō. q̄z h̄ nomē iuētū erat
a Nestorio ad abolēdū theotēcō. i. d̄i ma
trē. Cū hereticis em̄ nec noia debē^o h̄re
cōla: vt d̄t Hierony. sup̄ D̄see. ij. Sc̄do
Distrare materiā n̄ suffic̄ ad eē matrez
sine actōe: alioqn̄ lignū eēt m̄ lecti. S̄z
b. Maria p̄go solū m̄strauit mat̄iaz. q̄
nō ē m̄r chr̄i. Sol. B̄rā p̄go m̄strauit
materiā aptā vt ide p̄duceret viuēs eiuf
dē p̄cepti secū: z locū p̄uenietez in vfo: z
nutritū p̄uentēs ferui. Tertio. Nā qd̄
p̄r eē erroz occasio n̄ ē asserēdū. s̄z h̄mōi
est si dicat m̄r d̄i: q̄z intelligit m̄r p̄ris z
sp̄s̄s̄cti. Sol. Quidā oli h̄ p̄cedebāt: d̄i
cētes q̄ d̄z d̄i m̄r filij: s̄z n̄ d̄i. S̄z ly de
us s̄z sic eōe tribz p̄sonis z p̄ q̄libz suppo
nere possit: q̄z feat i p̄ereto naturā diuī
nā: t̄n̄ p̄r locutiōez reddere verā p̄ vna p̄
sona: fm q̄ d̄i: de^o ḡnat. sic etiā d̄i: h̄o cur
rit/ solo Petro currēte. vñ simplr p̄cedit
q̄ ē m̄r dei: sic z q̄ Iesus ē de^o. Hec ob̄st.
q̄ sic p̄dicatū: z p̄dicata teneat̄ formalr.
q̄z feat naturā subsistentē z p̄seq̄nt tene
ri p̄r p̄ supposito tā a p̄te subiecti q̄ a p̄
te p̄dicati. vt d̄t s. Tho. i. l̄ij. d̄i. l̄ij. q̄. ij.
ar. ij. ad sc̄dm. Quarto. Nulla em̄ m̄lier
est m̄r alicui^o nisi fm naturāz quā ab ea
accepit. sed fill^o n̄ accepit a p̄gie naturā
diuinā s̄z hūanā. q̄ zc. Sol. Q̄z vna p̄
sona subsistit i vtraq̄ natura: cōicat s̄z
bi nature idiomatica sua. i. p̄prietates: vt
d̄t Dama. Cū sic iudei dicūt crucifixi
se d̄m̄ gliē: s̄z n̄ fm deitate: ita z p̄go eū
dē pepit. Et sic dicim^o h̄oim̄ creasse ce
los: ita dicim^o deū natū de p̄gine: z p̄r

p̄ginem matrem dei.
Queri ēt p̄t̄ circa h̄ euāg. Vt̄z chr̄s
debuert nasci i bethleē: z vtz sine dolo/
re m̄ris: Glide. l̄ij. q̄. xxxv. ar. vj. z. vij.

In auroza Q̄o. x.

Queritur vtrū collatio
de q̄ d̄r p̄go erat p̄ferēs i cor
de suo esset dubitatu: Ad
id dico q̄ ex ip̄o p̄bo euāge/
liste dicēt: p̄ferēs. z n̄ dicēt
iq̄rēs: sumet̄ hui^o q̄onis solutō. Nā alid
ē cōpare alid̄ iq̄rere. q̄z inq̄rere rōn̄ ē ad
aliquā p̄conē ē dubitāt: vtz s̄t v̄ Rayl
n̄. s̄z cōpar vñ alid̄: n̄ ē dubitāt s̄z actua
lit̄ p̄replari q̄ hitu sc̄l̄i. sic s̄q̄s p̄ v̄sio
nē i s̄onis alid̄ vidit̄: pura q̄ sacerdos
p̄dicaret. z deide illū videret expleri. cō
parer effectū ip̄z sue v̄sioi d̄ neutro du
bitādo. Hoc at̄ p̄r fieri cū delectatione
maria. tū q̄z naturale ē aie n̄re p̄ferre. z
p̄p̄ea rātū delectamur i p̄ictur̄ z rep̄n
ratiōibz: q̄z p̄ferim^o ista ad ea q̄z s̄t s̄q̄:
p̄ferre at̄ ē delectabile cui ē nāle. tū q̄z ē
nāle desiderū qd̄ sc̄it vno mō. pura rue
larōe v̄l p̄ sc̄pturā: sc̄ire p̄ aliū. tū ēt q̄z i
terdū accrescit gaudio q̄ ip̄e res d̄ q̄b̄ ē
meditatō s̄t vald̄ delectabiles. Et ista
oia p̄currēbāt i p̄gie: z matie t̄tū q̄z illa
erāt ei vald̄ ḡra. tū q̄z erāt maxie ad ho
norē d̄i q̄ p̄ suo fillū d̄derat quē ip̄e s̄m̄
me amabat. tū q̄z erāt ad maxiaz v̄rill
tatē. pri. i. salutē v̄niuersi. tū q̄z alta p̄ eū
explebāt tāq̄ p̄ electā a d̄o. Est at̄ sc̄ien
dū q̄ s̄z Q̄ig. z sc̄tōs ip̄a clarissime no
uerat inf̄p̄ratōez oiz figuraz z p̄p̄heria
rū. q̄z h̄uit donū sapie z p̄p̄herie et oim̄
ḡraz. excellētissime Et q̄z oia que circa
chr̄z gerebāt erāt figurata z p̄p̄herata: i
oibz maxie letabat. vñ d̄t Beda q̄ p̄fere
bat. q̄z q̄ acta erāt vidēbāt p̄formia bis
q̄ agēda legerat. Legerat em̄ Esa. xj.
Et̄er p̄ga d̄radl. iesse: z nazare^o d̄radl
ce ei^o ascēdit. Et ex opposito videbat se
ex stirpe d̄o or̄tā: i Nazareth d̄ sp̄s̄ctō
p̄cepisse. Legerat D̄icbee. v. Et ru be
thleē eph̄zata neq̄q̄ p̄ua es i millibz iu
da. Et te ei egrediet̄ zc. Et opposito vi
debat se i Bethleem peperisse. Legerat

Esā. vij. Ecce ꝑgo ꝑcipiet ⁊ partiet fillum ꝛc. Et Abac. iij. fm. lxx. Interpres. Dñe in medio duū anialū innotescerꝛ. Et se ꝑgine nouerat: ⁊ fillū in pꝛesepio inter bruta ꝑspicebat. Legerat multa alia q̄ dicitm̄ cōpleri videbat.

Quert etiā ꝑt circa hēuāgelū Utrū natiuitas chꝛi debuerit manifestari pastoribꝛ ab angelis vl' ab ip̄o chꝛo: Uide iij. q. xxxvj. ar. iij. ⁊. y. ⁊ vꝛz ꝑmo debuerit manifestari pastoribꝛ. Uide ibi ar. vj.

Inmissa maiori No. xl.

Veritur circa hoc euāgelū
q̄ lū de q̄ circa expositionē multa subrilla dicenda forent quōd hec ꝑpositio sit vera de q̄ nō est dubiuz q̄ sit vera. s. ꝑbū caro factū est: Ad q̄d sic dico. Si ꝑbū diuinū assūpsisset angelū vel colūbā vel solē vel sapphyꝛ vl' ignē: aut aliā quāuis naturā sicut ⁊ assumere potuit fm̄ scꝛm̄ Tho. iij. dist. ij. s. de ꝑtētia absoluta sic assūpsit hūanitatē: dicitur angelꝛ vel colūba vl' sol vl' sapphyꝛus vel ignis: sic dicitur hō. qz ois natura in ꝑterito ꝑdicat de supposito hūre naturā: siue habeat illā ꝑ creatiōem vt sol: siue ꝑ gñatiōez vt Sortes: siue ꝑ assūptiōez vt ꝑbū dei hꝛ hūanitatē. Alit tñ ꝑo dicitur de ꝑbo natura assūpta: ⁊ alit ꝑ nature assūpte. qz cū ꝑs nunqꝛ ꝑdicet d' toto: sic hō nō est aia: nec ē caro aiara ꝑ aiam: natura est totū: sic hūanitas est aia ⁊ corꝛpus: ꝑs aut solū grā totū ꝑ synecdochē. Igit̄ hec ꝑpō Uerbu est caro: est vera ꝑ figurā. i. ꝑ synecdochē. s. hec: ꝑbū est hō ē ꝑa sine figura. Si tñ ꝑ possibile vl' in possibile ꝑbū assūpsisset carnē vt est ꝑs aial: ꝑbū eēt caro sic mō ē hō. Ad q̄d nō dico q̄ hec ꝑpō Uerbu factū ē caro: ē ꝑa in sensu in q̄ est vera illa: ꝑbū est caro. s. ꝑ synecdochen: vt sit sensus Uerbu caro factū ē. i. factū ē hō: dicitur Arbana. i. eplā ad Epipha. q̄ dicitur: ꝑbū caro factū ē: sicut ē actū dicitur hō factū ē. Nā qz qd ē aliqd ⁊ ꝑs nō erat illd: ē factū. illd.

sic rex est factꝛ rex. Sed deꝛ hō: ⁊ aliquid ꝑtꝛ nō erat hō. q̄ factꝛ ē hō siue caro. Sꝛ ꝑ ꝑdicaꝛ ꝑrimo. Nā si est vera: ly factꝛ determinat absolute subiectū aut ꝑdicaꝛtū cū sit determinatio. Sed neutꝛ illoꝛ de terminat: qz nec deꝛ q̄ ē subiectū ē factꝛ: nec ille hō chꝛo demonstrato ē factꝛ: nisi aliqd addat. qz supꝑoit etnū suppositū. q̄ nō ē vera. Sol. Neutꝛ illoꝛ absolute determinat rōne deā: sed determinat subiectū nō absolute sꝛ i ordie ad ꝑdicatū: ⁊ ipoztat fieri rōnis circa deū nō absolute: vt dicitur deꝛ factꝛ: sꝛ relatiue vt dicitur factꝛ h. i. hō. Pōt etiā determinare totā ꝑpōnez: vt sit sensus: factuz ē vt hec ꝑpō sit vera Uerbu caro factū ē. Sedo. Nā si est factū caro: est caro: sic q̄ ē factꝛ albi ē albi: sed nō ē caro. Si dicitur q̄ ē caro ꝑ synecdochē. Corꝛa. qz si est ita: meliꝛ euāgelū sita dicitur ꝑpō: ē factū hō q̄ ipꝛopie ē factū caro. Sol. Affirmo rñsiōez. qz hō dicitur aliqñ caro. sic Esā. xl. Uidebit ois caro salutare dī. Ad replicā dico q̄ solā carū nō noiauit. ꝑrio: qz caro fuit ꝑbo rō apꝑarēdi uisibīlī. Uñ subdit. Et uidimꝛ glꝛiaz eiꝛ. Sedo vt ostēderet ꝑ locū a maiori nihil eē in natura hoīs qd ꝑbū nō assūpsisset. Tertio ad ostēdēdū carnīs ꝑitaret ꝑ manicheos dicitur ꝑbū carnē ꝑbāꝛta: i. ca assūpsisse. Quarto ad ostēdēdū ꝑitaret dei. Magnuz em̄ fuisse ꝑteratis factū si deꝛ aiam rōnalē sibi uiciniorez assūpsisset. sꝛ mlto magꝛ si passus ē corꝛporari. i. corꝑi vniri: fm̄ illd. j. ad Ti. iij. Et manifeste magnū ē ꝑteratꝛ factū: qd manifestatū est i carne. Tertio. Nā ad huc ē falsa/ supra ibi carne ꝑ hoie. qz deus eēt factꝛ simplꝛ. qz cū hō sit suba: fleꝛi hoiez ē fieri simplꝛ. So. Fieri hoiez ē fieri simplꝛ: qñ sit naka hūana ⁊ ipm̄ suppositū in q̄ ē. Dō nō sic ē h. qz suppositū ꝑbū etnū est. Uñ sic ē deū fieri hō: minē: sicut Socratē ꝑexistēte paruū qñ titate fieri magnū ꝑ incoꝛꝑarōez alimēti cui aia nouit cōicat suū esse antiquū: lz hꝛ ⁊ oē aliqd exēplū nō sit oīno simile.

Quert ēt ꝑt vꝛz hec sit vera: Caro vl' hō factꝛ ē deꝛ. Uide iij. q. xvj. ar. vij. Et vꝛz iste hō demonstrato chꝛo seu ꝑbo in carnato inceptꝛ eē. Uide ibidē art. ix.